

ناصرالدین انصاری

آینه پژوهش ۱۸۷
سال سی و دوم، شماره اول،
فروردین و اردیبهشت ۱۴۰۰

درگذشتگان

۳۷۵-۳۸۵

آیت الله مرعشی

مرحوم آیت الله آقای حاج سیدرضی مرعشی یکی از علمای نامی نجف اشرف به شمار می‌رفت. فقید سعید در ۱۱ ربیع الثانی ۱۳۵۵ ق (۱۰ تیرماه ۱۳۱۵ ش) در نجف در بیت علم و فضیلت زاده شد. پدرش آیت الله سیدجعفر مرعشی (م ۱۴۰۷ ق) از شاگردان آیات عظام: سیدابوالحسن اصفهانی، میرزای نائینی، غروی اصفهانی و آقاضیاء عراقی و مادرش صبیبه محترمه آیت الله سیدحسین اشکوری بود. ادبیات رانزد مرحوم مدرس افغانی و پدر بزرگوارش و سطوح عالیہ رانزد آیت الله سیدتقی طباطبایی قمی و دروس عالی فقه و اصول رانزد آیات عظام: آقای حکیم، آقای خوبی (۳۰ سال)، امام خمینی (ره) و شیخ حسین حلّی آموخت. ایشان علاوه بر تحصیل به تدریس سطوح عالیہ و امامت جماعت مسجد شیخ انصاری و مسجد بن جبرین (و در حرم ابا الفضل العباس در شب‌های جمعه) اشتغال داشت. وی عالمی زاهد، متواضع، قانع، ساکت و به دور از پُست‌ها و القاب حوزوی بود و در غم فقدان فرزند فاضلش سیدمحمد مهدی و شهادت مظلومانه برادرش آیت الله سیدمحمدتقی مرعشی (و فرزندانش) صبر کرد. از آثارش تقریرات دروس فقه و اصول آیت الله العظمی خوبی (در ۳۰ جلد) است.

آن مرحوم در ۸۴ سالگی در روز شنبه ۲۳ اسفندماه سال ۱۳۹۹ ش (۲۸ رجب ۱۴۴۲ ق) بدرود حیات گفت. پیکرش در همان روز در کربلا تشییع شد و حجت الاسلام و المسلمین شیخ عبدالمهدی کربلایی بر آن نماز خواند. روز یکشنبه هم در نجف تشییع شد و پس از نماز حجت الاسلام و المسلمین سیدمحمدتقی حکیم در یکی از حجره‌های صحن امیرالمؤمنین (علیه السلام) به خاک سپرده شد.

دکتر موسوی

مرحوم آقای دکتر سیدابراهیم موسوی استادیار دانشگاه مفید و از دانش‌آموختگان حوزه علمیه قم بود.

وی در سال ۱۳۳۹ ش (۱۳۷۹ ق) در قم زاده شد و در قزوین بالید و پس از اخذ دیپلم در سال ۱۳۵۸ ش برای ادامه تحصیل به کانادا رفت و در رشته فیزیک در دانشگاه کنکوردیا در شهر مونترال به تحصیل پرداخت. با عضویت در انجمن اسلامی دانشجویان ایرانی به فعالیت های اسلامی و انقلابی پرداخت. در سال دوم تحصیل به او اجازه اقامت داده نشد و به ایران بازگشت و در حوزه علمیه قم به تحصیل علوم دینی روی آورد. سطوح را نزد حضرات آیات: وجدانی فخر، ستوده، اعتمادی و پایانی فراگرفت و در سال ۱۳۶۵ به تحصیل در رشته فلسفه (غرب) در دانشگاه تهران مشغول شد و علاوه بر تحصیل هم زمان حوزه و دانشگاه، بارها به جبهه های نبرد شتافت و در زمره مجاهدان راه خدا درآمد. دوره فوق لیسانس فلسفه را در دانشگاه علامه طباطبایی (۱۳۷۶) و دوره دکتری را در دانشگاه تهران پشت سر نهاد و در سال ۱۳۸۳ از پایان نامه اش دفاع کرد. وی علاوه بر دروس خارج فقه و اصول، دروس تخصصی کلام را در مؤسسه امام صادق و دروس تخصصی فلسفه دین را در مؤسسه امام خمینی پشت سر نهاد و به ترجمه آثار فلسفی و کلامی و تدریس متون فلسفی (اسلامی و غرب) در دانشگاه مفید پرداخت.

از آثار اوست:

نظریات کلاسیک صدق

الهیات و از خودیگانگی (ترجمه)

ایمان هرمنوتیک و کتاب مقدس (ترجمه)

مجموعه مقالات (قاعده لاضرر، تکلیف، پراگماتیسم)

آن مرحوم بر اثر بیماری در ۶ سالگی در روز جمعه اول اسفندماه سال ۱۳۹۹ ش (۷ رجب ۱۴۴۲ ق) بدرود حیات گفت و پیکرش به قزوین انتقال یافت و در بهشت فاطمه به خاک سپرده شد.

دکتر جمشید نژاد اول

مرحوم دکتر غلامرضا جمشید نژاد اول یکی از محققان و مصححان نامی و متخصص در حوزه تاریخ تمدن و فرهنگ اسلامی بود. آن فقید در روز چهارشنبه ۱۷ مردادماه سال ۱۳۲۴ ش (۲۸ شعبان المعظم ۱۳۶۴ ق) در کاشمر زاده شد و در نوجوانی به تحصیل علوم دینی روی آورد. در سال ۱۳۳۸ به مشهد مقدس رفت و ادبیات را از محضر ادیب نیشابوری و شرح لمعه را از آیت الله حاج میرزا احمد مدرس یزدی و سطوح عالییه را از حضرات آیات: میرزا جواد تهرانی و شیخ مجتبی قزوینی فراگرفت. پس از آن در دروس خارج آیت الله العظمی میلانی حاضر شد و بهره های فراوان برد. سپس به تهران آمد و در مدرسه سپهسالار در دروس حضرات آیات: سید کاظم عصار، شیخ حسینعلی راشد، سید رضی شیرازی، سید حسن لواسانی و فقیه مازندرانی شرکت کرد. در سال ۱۳۴۷ ش به نجف اشرف رفت و از دروس آیات عظام آقایان: حکیم و خوبی بهره های فراوان برد. سپس به تهران بازآمد و از دانشگاه

الهیات در رشته علوم قرآنی مدرک لیسانس و فوق لیسانس و در رشته تاریخ و تمدن اسلامی مدرک دکترای خویش را دریافت کرد و به تألیف و تحقیق و تدریس ادبیات فارسی در دبیرستان‌ها و دانشگاه‌های تهران، الزهراء، علامه طباطبایی، آزاد اسلامی و مرکز آموزش مدیریت دولتی پرداخت. به علت ارائه روش‌های نو و ابتکاری در امر تعلیم و تربیت در سال ۱۳۷۶ به احراز مقام «معلم نمونه» دست یافت. وی عضو هیئت علمی پژوهشکده تاریخ علم بود و از حضرات آیات: شیخ محمد صالح حائری مازندرانی، فقیه سبزواری و شیخ عبدالحسین ابن الدین اجازه روایت و امور حسبیه داشت.

آثارش عبارتند از:

آفتاب در آینه

ستاره‌ای بر ساحل

نظام‌های اقتصادی صدر اسلام

ابن قتیبه دینوری و بررسی ارزش تاریخی کتاب عیون الاخبار او

اندلس گذرگاه فرهنگ و تمدن اسلامی به اروپا

تاریخ نظام‌های دیپلماسی دولت‌های اسلامی از صدر اسلام تا فتح قسطنطنیه

دروس تاریخ ادیان

دیباجه‌ای بر اعجاز قرآن

الدعوة و التبلیغ فی الاسلام

الشیخ الصدوق رئیس محدثی الشیعة فی القرن الرابع الهجری

اندیشه‌های فلسفی و کلامی خواجه نصیرالدین طوسی

زندگی نامه شیخ‌الرئیس ابوعلی سینا

پیر تاریخ: مروری بر زندگی و آثار محمد بن جریر طبری

سیر سم‌شناسی در متون پزشکی اسلامی

دیباجه‌ای بر سیاست مدنی فارابی

تاریخ جهانی علوم و دانشمندان تا قرن پنجم هجری از منظر علامه صاعد اندلسی

غایة المبادی فی علم الاصول

تصحیح: التعریف بطبقات الامم

تصحیح: زهر الکمام فی قصة یوسف (ع)

تصحیح: فی النقرس (از: محمد زکریای رازی)

تصحیح و ترجمه: اوجاع المفاصل (از همو)

وی بر اثر بیماری کرونا در ۷۵ سالگی در روز چهارشنبه ۱۳ اسفندماه سال ۱۳۹۹ ش (۱۹ رجب ۱۴۴۲ ق) بدرود حیات گفت و پیکرش در قطعه نام‌آوران بهشت زهرا به خاک سپرده شد.

دکتر شرفی

مرحوم استاد دکتر محمدرضا شرفی جم استاد ممتاز فلسفه و تعلیم و تربیت دانشگاه تهران بود. ایشان در اردیبهشت ماه سال ۱۳۳۳ ش (ماه رمضان ۱۳۷۳ ق) در تهران زاده شد و پس از اخذ دیپلم، مدرک کارشناسی علوم تربیتی را در سال ۱۳۵۸، کارشناسی ارشد را در سال ۱۳۶۵ و مدرک دکترای خویش را در سال ۱۳۷۵ از دانشگاه تربیت مدرس دریافت کرد. او مراحل تحصیل خویش را نزد استادانی چون آقایان: دکتر علی قائمی، دکتر علی شریعتمداری، دکتر سید محمد باقر حجتی و علامه محمد تقی جعفری گذراند. آن مرحوم تمام عمرش را به تألیف، تدریس، مشاوره، سخنرانی، راهنمایی، مشاوره پایان نامه‌ها، شرکت در همایش‌های داخلی و بین‌المللی و ارائه مقالات به آنها گذراند. وی پایه‌گذار جلسات پرسش و پاسخ و مشاوره در کتابخانه عمومی پیروزی تهران و عضو کارگروه صلاحیت علمی گروه مبانی فلسفی اجتماعی آموزش و پرورش و عضو گروه علمی علوم تربیتی و روانشناسی دانشکده علوم تربیتی دانشگاه تهران بود. بسیار مؤمن و متدین و مسلط بر نهج البلاغه بود. همچنین از شاگردان خاص استاد علامه محمد تقی جعفری و یکی از صاحب‌نظران و پژوهشگران حوزه فلسفه تعلیم و تربیت و معاونت پژوهشی دانشکده تعلیم و تربیت دانشگاه تهران بود. صدیق گرامی آقای علیرضا مهدوی شاهرودی می‌نویسد:

امروز چهره‌ای خوشنام، خوشرو، خوش قلم و خوش قلب را از دست دادیم؛ دکتر محمدرضا شرفی عزیز که کلامش آرام و دلنشین بود، چهره‌اش نورانی و باصفا و رفتارش الهی و آسمانی. شاید اولین بار کتاب پر محتوای دنیای نوجوان او مرا مجذوب شخصیت او کرد که تا آن روز تنها در لابلای سطرهای کتابش دیده بودمش. عالمی بود اهل عمل و دانشمندی فرزانه و معلمی فروتن و بسیار متواضع. او را همواره مصداق این حدیث شریف می‌یافتم که: «یَمِزُجُ الْحِلْمُ بِالْعِلْمِ وَالْقَوْلُ بِالْعَمَلِ». در آغاز سخنرانی‌هایش همیشه حدیثی زیبا می‌خواند و آن را کوتاه اما شیوا توضیح می‌داد. همواره کلامش را با دعای فرج می‌آراست و از عمق جان به ولی عصر ارواحنا فداه عشق می‌ورزید. هیچ‌گاه از علم و مهارت خود در عرصه روان‌شناسی و مشاوره که از بسیاری از آقران و هم‌کیشانش بالاتر بود، به عنوان نردبانی برای تجارت و ثروت اندوزی بهره‌نمید. به انسان‌های گرفتار و کسانی که از او استمداد می‌کردند به عنوان طعمه و ابزار کسب و کار نمی‌نگریست. چقدر جای این نسل پاک و فرهیخته روزبه‌روز خالی ترمی شود. این فقدان تلخ و ضایعه دردناک را که تنها با لطف الهی جبران پذیر خواهد بود را به خانواده محترم ایشان و به جامعه علمی کشور تسلیت عرض می‌کنم. اللهم اغفر له واحشره مع من یتولاه.

آثارش عبارتند از:

تعالیم تربیتی و روان‌شناختی قرآن کریم
روش‌های تربیت اسلامی و مرییان آن

تربیت خانواده در سیره نبوی
دانشنامه فاطمی - همسری
مهارت های زندگی در سیره رضوی
تعلیم و تربیت در نهج البلاغه
کودک و حقوق وی از منظر اسلام
نظریه تربیتی عرفانی بر مبنای عرفان اسلامی
تربیت اسلامی با تأکید بر دیدگاه امام خمینی
خانواده متعادل
مراحل رشد و تحول انسان
جوان و بحران هویت
مشکلات تربیتی را چگونه حل کنیم؟
دنیای نوجوان
پاسخ به سؤالات نسل جوان
افسردگی در دوره نوجوانی
با فرزند خود چگونه رفتار کنیم؟
بینش های تربیتی
در حریم دل (رویکردی فلسفی، تربیتی و روان شناختی)
روانشناسی ازدواج و شکوه همسری
تفکر برتر

مجموعه مقالات (در مجلات: علوم تربیتی از دیدگاه اسلام و تربیت اسلامی)

آن مرحوم بر اثر بیماری کرونا در ۶۶ سالگی در روز جمعه اول اسفندماه سال ۱۳۹۹ (۷ رجب ۱۴۴۲ق) بدرود حیات گفت و پیکرش پس از نماز حجت الاسلام والمسلمین آقای حاج سید محسن سبط در قبرستان بهشت زهرا به خاک سپرده شد و در سوگش پیام های تسلیت فراوان صادر شد. وزیر آموزش و پرورش در سوگش نگاشت:

چهره ای خوش نام، دانشمندی فرزانه و معلمی فروتن، اندیشه ورزی ساعی و مؤمن، صاحب نظری ارزشمند و وفادار به مکتب اهل بیت (علیهم السلام)، استاد ممتاز فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه تهران غروب کرد و شاگردان و همکاران و مستفیدان خود را به سوگ نشانند. مرحوم محمدرضا شرفی نمونه ای جامع و کامل از معلمی و استادی در تراز جمهوری اسلامی ایران بود که با تلاش های ثمربخش و آثار اثربخش همواره راهنما و راهگشای متولیان نظام تعلیم و تربیت بود. درگذشت ایشان را به خانواده و سایر بازماندگان و جامعه علمی و دانشگاهی و آموزش و پرورش کشورمان تسلیت می گویم و از درگاه

خداوند سبحان برای مرحوم غفران الهی و برای بازماندگان ارجمند شکیبایی و سلامتی خواهانم.

و در پیام تسلیت اداره کل کتابخانه‌های عمومی تهران هم آمده است:

چه آمد بر سر آن چشم و چراغ بزم یاران را که آتش زد به داغ خویش جان دوستداران را

در ایام مبارک ماه رجب و روزهای آغازین آخرین ماه سال، آنگاه که منتظر خنده بنفشه‌های بهاری در باغ و باغچه بودیم، باد سرد زمستانی، درخت تناور و بارور عرصه تعلیم و تربیت اسلامی را از ما گرفت. خبر درگذشت «استاد محمدرضا شرفی» که از نسل پدران مهربان عرصه فرهنگ تعلیم و تربیت بود، دل‌های ما را به سوگ نشانده. او در راستای توجه نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور به موضوع کاهش آسیب‌های اجتماعی، به عنوان پایگاه‌های اصیل فرهنگی و اجتماعی، با عشق و خلوص نیت، پایه‌گذار جلسات مشاوره و برگزاری جلسات پرسش و پاسخ خانوادگی در کتابخانه‌های عمومی پیروزی تهران بوده است. اداره کل کتابخانه‌های استان تهران این ضایعه دردناک را به جامعه فرهنگی و دلسوزان عرصه تعلیم و تربیت تسلیت می‌گوید. ان شاء الله به واسطه گام برداشتن در مسیر زلال تعلیم و تربیت اسلامی، خداوند متعال روح ایشان را با ارواح طیبه ائمه اطهار (علیهم السلام) محشور فرماید.

حجت‌الاسلام شیرخانی

مرحوم آقای حاج شیخ بن یامین شیرخانی یکی از فضیلت‌سخت‌کوش و موفق حوزه علمیه قم بود که در عنفوان فضل و تقوی در نقاب خاک کشید. فقیه سعید در روز شنبه ۴ فروردین ماه سال ۱۳۶۳ ش (۲۱ جمادی الثانی ۱۴۰۴ق) در علی‌آباد کتول زاده شد. در نوجوانی به تحصیل علوم دینی روی آورد. نخست مقدمات را در زادگاهش آموخت و سپس در بابل ادبیات و شرح لمعه را نزد آیت‌الله شیخ محمد فاضل و سطوح را نزد حضرات آقایان: شیخ مهدی هدایت‌زاده، سیدولی کانی و شیخ محمد گلایری آموخت. در سال ۱۳۷۸ ش به قم آمد و پس از تکمیل سطوح عالی در دروس آیات عظام: جعفر سبحانی، نوری همدانی و مکارم شیرازی و تفسیر آیت‌الله جوادی آملی حاضر شد و بهره‌های فراوان برد. ایشان علاوه بر تحصیل به تألیف و تبلیغ دین در داخل کشور و خارج از آن و شرکت در جلسات شورای غذای حلال وزارت کشاورزی اشتغال داشت. همچنین به تحصیل در دانشگاه معارف اسلامی پرداخت و به اخذ فوق‌لیسانس رشته انقلاب اسلامی نائل آمد. وی فاضلی خوش‌فهم، خوش‌استعداد و سخت‌کوش و مبلغی توانا بود که با زبان‌های عربی و انگلیسی آشنایی داشت و در تبلیغ دین در کشورهای آفریقایی و آمریکای لاتین خوش‌درخشیده بود. او در سال ۱۳۸۶ به عنوان محقق نمونه در نخستین جشنواره علامه حلی و نیز به عنوان مبلغ نمونه در جشنواره ملی طلاب و مبلغین جوان برگزیده شد.

آثارش عبارتند از:

پرسشگری در اسلام

ذبح در اسلام

قهرمان عادل پارسه (ذوالقرنین قرآنی، کورش هخامنشی در آیات، روایات و عهد عتیق)

اندیشه ماندگار (سیری در زندگی و مبارزات امام خمینی)

تداوم اندیشه (زندگی و خاطرات آیت الله سید عبدالهادی شاهرودی)

شکوفایی و نوآوری از سرزمین بین النهرین (زندگی نامه علامه حلی)

برخورد با فتنه و فتنه گر (سیره مشترک امیرالمؤمنین علی و امام خمینی و مقام معظم رهبری در برخورد

با فتنه و فتنه گر)

توقف ممنوع (سبک زندگی جوان و نوجوان ایرانی از منظر مقام معظم رهبری)

احکام جوانان (مطابق با فتوای آیت الله سبحانی)

وی در ۳۶ سالگی بر اثر سانحه تصادف در مسیر زیارت امام رضا (ع) در غروب روز پنجشنبه ۷ اسفندماه

۱۳۹۹ ش (۱۳ رجب ۱۴۴۲ ق) چشم از جهان فروبست و پیکرش صبح روز یکشنبه ۱۰ اسفندماه پس از

اقامه نماز آیت الله سید عبدالهادی شاهرودی در صحن امامزاده عبدالله فندرسک به خاک سپرده شد.

آیت الله فقیه ایمانی

مرحوم آیت الله سید ضیاء الدین فقیه ایمانی یکی از علمای نامی اصفهان بود. فقیه سعید در روز

چهارشنبه ۳۰ بهمن ماه سال ۱۳۱۹ ش (۲۲ محرم ۱۳۶۰ ق) در اصفهان در بیت علم و فضیلت زاده

شد. پدرش مرحوم آیت الله حاج سید مصطفی فقیه ایمانی از علمای بزرگ اصفهان به شمار می رفت.

وی پس از تحصیلات نخستین در اصفهان در سال ۱۳۳۷ ش به قم مهاجرت کرد و ادبیات و سطوح

رانزد حضرات آیات: ستوده (شرح لمعه) و اعتمادی (قوانین) و سطوح عالییه رانزد حضرات آیات:

نوری همدانی، مشکینی، منتظری و سلطانی طباطبایی و فلسفه رانزد آیات عظام: جوادی آملی، شهید

مفتح و علامه طباطبایی آموخت. پس از آن در درس خارج آیات عظام: محقق داماد، شریعتمداری،

گلپایگانی، میرزاهاشم آملی، اراکی و شیخ مرتضی حائری حاضر شد و بهره های فراوان برد. در سال

۱۳۵۳ ش به زادگاهش بازگشت و به تدریس سطوح عالییه و خارج فقه و اصول (در مدرسه صدر) و

اقامه جماعت (ظورها در مدرسه جده بزرگ و شبها در مسجد الامام خیابان بزرگمهر) و تبلیغ دین و

تألیف اشتغال داشت.

از آثار چاپی اوست:

جایگاه نماز در احادیث و روایات

جایگاه روزه در احادیث و روایات تقریرات درس آیت الله داماد (غیرچاپی)

آن مرحوم در ۷۹ سالگی در روز دوشنبه ۷ بهمن ماه سال ۱۳۹۸ (اول جمادی الثانی ۱۴۴۱) بدرود حیات گفت و پیکرش در روز چهارشنبه ۹ بهمن تشییع و پس از نماز حجت الاسلام و المسلمین شیخ عبدالجواد عبداللهی در صحن امامزاده جعفر (خیابان هاتف) به خاک سپرده شد.

حجت الاسلام طیبی

حجت الاسلام و المسلمین شیخ عطاء الله طیبی یکی از فضایی نامی اصفهان بود. آن مرحوم در روز ۲۷ اردیبهشت ماه سال ۱۳۵۷ ش (۹ جمادی الثانی ۱۳۹۸ ق) در خانه مرحوم حجت الاسلام و المسلمین حاج شیخ رحمت الله طیبی زاده شد. پس از اخذ دیپلم تجربی در سال ۱۳۷۵ به تحصیل علوم دینی روی آورد. ادبیات را نزد آقایان: شیخ مسعود براری (مغنی) و حاج شیخ محمدرضا نظری (مختصر) و اصول فقه را نزد آقای شیخ علی اکبر زارعان و سطوح عالیه را نزد حضرات آیات حاج شیخ علی اکبر فقیه، شیخ محمدرضا نظری و سید حجت موحد ابطحی آموخت. سپس در درس خارج آقایان: موسوی درچه ای (در مدرسه صدر) و شیخ عبدالرسول پیمانی (در مدرسه نیاورد) و شیخ علی اکبر فقیه حاضر شد. علاوه بر تحصیل به تدریس ادبیات و سطوح عالیه و تبلیغ دین در حسن آباد جرقویه نیز پرداخت. وی در امر تدریس متبحر بود و حافظه ای قوی داشت و سالیان متمادی به عنوان استاد برتر حوزه اصفهان شناخته می شد. شاگردان فراوانی را نیز در مدرسه صدر، ذوالفقار و امام سجاد تربیت کرد.

از آثارش ترجمه معالی السبطين و تعلیقاتی بر کتب حوزوی (به خط زیبایش) است.

وی در ۴۲ سالگی بر اثر سکته در روز یکشنبه ۱۰ اسفندماه سال ۱۳۹۹ ش (۱۶ رجب ۱۴۴۲ ق) بدرود حیات گفت و پیکرش پس از نماز آیت الله حاج شیخ هادی نجفی در مزار روستای حسن آباد جرقویه در کنار پدرشان به خاک سپرده شد.^۲

استاد رحمت

دانشمند محترم جناب آقای جلال الدین رحمت یکی از مروجین مکتب اهل بیت (علیهم السلام) در اندونزی بود. فقید سعید در سال ۱۹۴۸ م (۱۳۲۷ ش ۱۳۶۷ ق) زاده شد و تحصیلات خود را در دانشگاه های: آیووا (آمریکا) و مطالعات بین الملل (استرالیا) و دانشگاه اسلامی ماکاسار (اندونزی)

گذراند و دکترای سیاست و روابط بین الملل را از استرالیا و دکترای علوم حدیث را از اندونزی اخذ کرد. در سال ۱۹۷۸ م به عضویت هیئت علمی دانشگاه پادجاران درآمد. ایشان در سال ۱۹۸۲ به مکتب تشیع گروید و از پایه گذاران حرکت شیعی در اندونزی و مؤسس جمعیت اهل بیت که در اکثر استان های اندونزی فعال است و مجمع اخوت شیعه و سنی و مدرسه شهید مطهری بود. وی عضو پیشین مجلس ملی اندونزی و عضو شورای عالی مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی و عضو بلند پایه مجمع جهانی اهل بیت بود و به شیعیان کشورش همچون پدری دلسوز و دانشمند خدمت می کرد.

او پس از وفات همسرش در ۷۲ سالگی بر اثر بیماری کرونا در روز دوشنبه ۲۷ بهمن ماه ۱۳۹۹ (۳ رجب ۱۴۴۲ ق) بدرود حیات گفت.

دفتر آیت الله العظمی صافی گلپایگانی در پیام تسلیت خویش چنین نگاشت:

بسم الله الرحمن الرحيم

إنا لله وإنا إليه راجعون

درگذشت اندیشمند عالیقدر، شخصیت برجسته مسلمانان اندونزی، مدافع حریم ولایت و امامت (علیهم السلام) مرحوم دکتر جلال الدین رحمت (رحمه الله علیه) موجب تأسف و تأثر گردید.

آن شخصیت و الامقام عمر خود را در جهت معرفی مکتب نورانی اهل البیت (علیهم السلام) و تربیت فرزندان اسلام در کشور اندونزی در سنگرهای مختلف سپری نمود و در تعظیم شعائر اسلامی در مناسبت های عید سعید غدیر و میلاد مسعود حضرت بقیة الله الاعظم امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) اهتمام فراوانی داشت. فقدان آن مرحوم ضایعه جبران ناپذیری برای مسلمانان بخصوص شیعیان و محبان اهل بیت عصمت و طهارت (علیهم السلام) در کشور اندونزی خواهد بود.

رحلت ایشان را به دولت و ملت مسلمان و شریف اندونزی و شیعیان شهر باندونگ و بیت محترم آن فقید سعید تسلیت می گوئیم. غفران و رحمت الهی برای آن مرحوم و صبر و اجر برای بازماندگان را از درگاه خداوند متعال مسألت داریم. راه ایشان پر رهرو باد!

۸ رجب المرجب ۱۴۴۲

ایران، قم المقدسه

دفتر آیت الله العظمی صافی گلپایگانی دام ظلّه العالی